

Pasaka apie ąžuolą

Prieš šimtą septyniasdešimt trejus metus Vilkaviškio krašto žemėje buvo pasodintas mažas medelis. Tas mažas medelis išaugo į galingą šimtametį ąžuolą. ąžuolą, kuris regėjo negandas ir džiaugsmus, ryžtingus siekius ir idealus. Regėjo mažą berniuką bėgiojantį žole. Pievos, piliakalniai, miškai skatino domėtis lietuviška kalba, protėvių šaknimis, savo tautos istorija.

To mažo berniuko pirmuosius žingsnius stebėjo ir viską atmintyje fiksavo augantis ąžuolas. Prabilęs medis pradėjo pasakoti savo istoriją:

„Aš esu ąžuolas pasodintas mažo berniuko gimimo dienos proga. To berniuko vardas Jonas Basanavičius. Būsimas Vasario 16- osios dienos Akto pirmininkas nuo vaikystės itin stipriai mėgo gamtą, istoriją ir atradimus. Aš, netoli Jonuko namų augantis ąžuolas, dažnai mačiau mažąjį berniuką bėgiojantį miško paklotu. Girdėjau jo svajones ir siekius. Čia, gamtos apsuptyje Jonas Basanavičius pradėjo galvoti apie lietuvių tautos ateitį. Jonukas suprato, kad lietuviai privalo grįžti prie savo šaknų, istorijos ir senųjų tradicijų. Tuo metu Lietuva apie savo nepriklausomybę net nesvajėjo.

Jonas yra garsus žmogus Lietuvos valstybės istorijos puslapiuose. Basanavičius šiandien vadinamas lietuvių tautos patriarchu. Tai žmogus visą gyvenimą paskyręs lietuvių kalbos, papročių ir tradicijų saugojimui.

Ošdamas ir žaliuodamas Basanavičių šeimos sodyboje aš regėjau šių žmonių skausmą ir širdgėlą. Labiausiai liūdėjo mažojo Jonuko širdelė. Augdamas Jonukas matė lietuviško žodžio trapumą. Jono didžiausia svajonė buvo laisva lietuviška žemė. Laisvi žmonės kalbantys savo protėvių kalba.

Daug metų ošdamas Ožkabalių kaimo aplinkoje mačiau grįžtantį iš didmiesčio Joną. Jis buvo jau garsus gydytojas. Jo apsilankymų laukdavo visi kaimo žmonės. Jonas nei vienam negalėjo atsisakyti padėti. Gydė juos nemokamai. Rėmė savo šeimos narius pinigais.

Nuo Jono gimtadienio prabėgo jau daugybė metų. Aš, jau šimtametis ąžuolas, kartais atsigręžiu atgal į praeitį.

Manau, kad Jonas Basanavičius būdamas gyvas padarė viską, ką galėjo, kad Lietuva taptų laisva. Pamenu, kaip Jonas norėjo, kad lietuviai turėtų savo lietuvišką laikraštį. Jo svajonė išsipildė – Basanavičius tapo laikraščio „Aušra“ redaktoriumi. Dar didesnis darbas Jono laukė ateityje. Jis tapo tūkstantis devyni šimtai aštuonioliktai metais Nepriklausomybės akto pirmininku. Šiuo dokumentu buvo atkurta Lietuvos valstybė.

Aš vis dar žaliuoju, apsuptas Ožkabalių kaimo gamtos. Kaimo, kuriame gimė ir užaugo lietuvių tautos patriotas. Jono Basanavičiaus vardas į Lietuvos istorijos puslapius įrašytas aukso raidėmis.

Akvilė Sušinskaitė

4 klasė

Vilkaviškio „Ąžuolo“ progimnazija

Mokyt. Irena Žemaitienė

